

РЕШЕНИЕ

№ 5495

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7148** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№РСЛ24-УГ01-6319-/1/16.07.24г на М. В. Г. от [населено място] и с проц.представител адв. П. против Отказ от 03.07.24г на Кмета на район „С.“-СО по нейно Заявление вх.№РСЛSmyljn/02.07.24г /съответстващо на вх.№ ПА6319/03.07.24г/ за извършване на регистрация по постоянен адрес.

В жалбата се сочи, че Отказът е незаконосъобразен, като не е издаден в нужната форма, не съдържа необходимите реквизити, не са налице основания да се откаже адресна регистрация в ателие/заявителката живее в него и не притежава друг имот, като ателието представлява жилище по см. на чл.89 ал.1 и ал.2 от ЗГР/. Съгл. чл.12 ал.4 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.12г е необходимо само сградата да е жилищна и да е годна за обитаване/с издадено Разрешение за ползване/, а имотът да се ползва за жилищни нужди/а не да е жилище/.Множество други закони в РБ и съдебната практика по различни видове дела приравняват ателието на жилище, като следва да се спази и чл.8 §1 от ЕКЗПЧОС.В случая е налице обособен имот, в който лицето може да бъде открито/обитава го/, поради което няма пречки ателието да бъде заявено като постоянен адрес.Моли се за отмяна на отказа и даване на зад.указания на ответника-да извърши адресната регистрация.Претендират се разноски.В съд.заседание адв. П. поддържа жалбата. В писмени бележки се добавя, че адресната регистрация следва да отрази действителното фактическо положение/къде лицето живее/, няма законово изискване адрес да е само „жилище“ по см. на закона, достатъчно е да се ползва

фактически за жилищни нужди/в този см. практиката на ВАС/.Отказът е мат.незаконосъобразен и противоречи на целта на закона.

Ответникът Кмета на район „С.“-СО се представлява от юрк.Д., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк. Възнаграждение. В писмени становища се сочи, че жалбата е недопустима/просрочена е и липсва годен за обжалване инд.адм.акт-изричен отказ/, респ. е неоснователна.Ателието не отговаря на изискванията на §5 т.30 от ДР на ЗУТ, като се ползва от заявителката като жилище/не по предназначение/- в нарушение на чл. 178 ал.4 от ЗУТ.Моли се за присъждане на адв.хонорар на жалбоподателката- в мин.размер.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/заявител в адм.производство/, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК/изричен отказ/, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Съгл. нот.акт № 196/18г , майката на заявителката/видно от представен Акт за раждане/, притежава право на строеж върху двуетажно ателие №1, разположено на първи и втори етаж на жилищна сграда в [населено място], район „С.“, [улица], с обща ЗП 377.88кв.м. С УВЕ № 391/15.05.20г жилищната сграда е въведена в експлоатация.

Начало на адм. производство е сложено с депозирано от Г. Заявление за постоянен адрес- до Кмета на район „С.“-СО. Заявлението е депозирано по ел.път и има вх.№ РСЛСmyljn/02.07.24г /съответстващо на вх.№ ПА6319/03.07.24г/ . В одобрената бланка на Заявление/по чл.95 ал.4 от ЗГР/- заявеният адрес се попълва в квадратчета с означения: номер, вход, етаж, апартамент. На 03.07.24г в ел. система е отразен постановен отказ по заявлението, като върху самото Заявление - под квадратчето с означение „апартамент“ е изписан ръкописно текста “по нот.акт е ателие“.

Заявителката е депозирила жалба на 16.07.24г, срещу отказ от 03.07.24г/невръчен/.

Съдът намира от правна страна следното:

Отказът е издаден от компетентен орган, предвид правомощията му по закон/чл. 92 ал.1 от ЗГР/ и предвид местонахождението на заявения адрес/чл.98 ал.1 от ЗГР/.

Налице е постановен изричен отказ по Заявлението, отразен надлежно в ел.система/публично достъпна/, т.е. налице е инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК. Същият не съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, като фактическото основание е отразено върху самото Заявление/по нот.акт имотът не е апартамент, а ателие/, липсва посочено правно основание за постановения отказ.Следователно, Отказът не отговаря на зад.изисквания за съдържание, т.е. налице е нарушение на формата на акта.

Съдът намира Отказът за проц. незаконосъобразен, което е довело и до неговата

мат.незаконосъобразност, по следните съображения:

Не са изяснени в хода на адм. производство относимите факти и обстоятелства/нарушение по чл.35 от АПК/, като не е дадена възможност на заявителката да упражни правата си по чл.34 и чл.36 от АПК. В резултат на тези съществени проц.нарушения, Отказът е постановен при неизяснени относими факти, като не съдържа изобщо посочено правно основание/което препятства проверката на Съда относно мат. му законосъобразност/.

Отказът следва да се обосновава с относими правни норми, а такива са само и единствено: чл. 89 ал.1 от ЗГР/дефиниция на адрес по см. на този спец.закон- дадена в две възможни хипотези/; чл.89 ал.2 от ЗГР/зад.елементи на адрес по см. на този спец.закон/; чл.89 ал.5 вр. ал.7 от ЗГР/ адреси в НРПНАРБ, на които може да се извършва адр.регистрация/; чл. 90 ал.1 от ЗГР /заявеният адрес следва да е такъв от НКПНАРБ/; чл. 92 ал.2 т.2 от ЗГР/със заявлението се представя документ за ползване на имота за жилищни нужди/; чл. 92 ал.8 и ал.9 от ЗГР/ ако със заявлението не се представи документ за ползване на имота за жилищни нужди- това обстоятелство се установява от нарочна комисия/по незабавно сезиране от ответника/, като комисията извършва проверка и дава становище в 7мо дневен срок/дали имотът се ползва за жилищни нужди/, въз основа на което ответникът извършва заявената адресна регистрация.

В случая- заявителката е представила към заявлението си нот.акт и УВЕ.От тях е видно, че сградата е жилищна и е годна за обитаване/въведена в експлоатация/. Видно от нот.акт, ателието се състои от коридор, кухня с трапезария, две тоалетни –на първото ниво, озеленена тераса и стълбище за второ ниво, както и от коридор,емпоре,тоалетна,релакс стая,кабинет,складово помещение,мокро помещение, баня,спалня с кабинет. Следователно, нот.акт в случая е и документ по чл. 92 ал.2 т.2 от ЗГР/освен документ за собственост/.

Ако все пак ответникът не приема нот.акт за документ по чл.92 ал.2 т.2 от ЗГР, е следвало да процедира по реда на ал.9 вр. ал.8 от чл. 92 на ЗГР/да сезира незабавно комисията в СО, тя да направи проверка на място и даде становище в 7мо дневен срок/. Несъмнено при една проверка на място, комисията би установила видното и от нот.акт- ателието се ползва за жилищни нужди. Тогава ответникът, в условията на обвързана компетентност, следваше по реда на чл.92 ал.9 изр.последно от ЗГР да извърши адресната регистрация.Освен това е следвало да извърши проверка в НКПНАРБ/което не е сторил/, за да установи дали заявеният адрес отговаря на императивната норма на чл. 90 ал.1 вр. чл. 89 ал.7 вр. ал.5 от ЗГР. Налице е заявен адрес /такъв по см. на спец. чл.89 ал.1 от ЗГР/, като жилищното предназначение на ателието се доказва от нот.акт.

Следва да се съобразят и разпоредбите на § 5, т. 29, във връзка с т. 30 от ДР на ЗУТ, както и това, че чл. 89, ал. 1 и ал. 2 ЗГР не съдържат императивно изискване постоянният и настоящ адрес на гражданите да съвпада единствено и само с адрес на жилища по смисъла на § 5, т. 30 от ДР на ЗУТ. Законодателят не въвежда с понятието за адрес задължение за лицето да посочи за свой адрес само „жилище“ по смисъла на ЗУТ. Същото може да посочи и друг обект на собственост, годен фактически да се ползва за жилищни нужди, което тълкуване се извежда от употребата на съюза „или“

в разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗГР. От друга страна, разпоредбата на § 5, т. 29, изр. второ от ДР на ЗУТ, съгласно която при определяне предназначението на сградата, ателиетата се считат за жилища – е достатъчно ясна и не дава основание за противоречиво тълкуване.

Отказът е постановен и в противоречие с целта на закона-ЗГР.

В този смисъл и Решение по д.№ 8838/20г, д.№ 1739/22г и д.№ 9331/22г на ВАС, както и влязлото в сила като необжалвано Решение по д.№ 9807/21г на АССГ.

Отказът следва да се отмени като постановен при нарушение на формата, проц. и мат.незаконосъобразен, постановен в нарушение целта на закона, като Заявлението се върне на ответника за ново произнасяне-съобразно указанията по-горе, в срока по АПК/чл.57/.

При този изход на спора, на осн. чл. 143 от АПК, на жалбоподателката се следват разноски в размер на 10лв дър.такса. На адв.П. в условията на чл.38 ал.2 от ЗАдв следва да се присъди адв.хonorар в мин.размер по чл.8 ал.3 от Наредба №1/04г-1000лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ от 03.07.24г на Кмета на район „С.“-СО по Заявление вх.№ РСЛСmyljn/02.07.24г /съответстващо на вх.№ ПА6319/03.07.24г/ за извършване на регистрация по постоянен адрес, по жалба вх.№РСЛ24-УГ01-6319-/1/16.07.24г на М. В. Г. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на район „С.“-СО за ново произнасяне по Заявление вх.№ РСЛСmyljn/02.07.24г /съответстващо на вх.№ ПА6319/03.07.24г/ за извършване на регистрация по постоянен адрес, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това Решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК- 14дневен от постъпването на преписката.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. В. Г. от [населено място] сумата от 10лв разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат С. Б. П. сумата от 1000лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

съдия: